

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีที่ได้อธิบายไว้ในบทที่ ๒ ผลของการวิจัยมีดังต่อไปนี้

๑) ความแตกต่างระหว่างค่านิยมทางอาชีพของนักเรียนชายกับค่านิยมทางอาชีพของนักเรียนหญิง

ตามที่ได้อธิบายไว้ในตารางที่ ๔ จะเห็นว่า การทำงานกับวัตถุและความต้องการของประเทศ เป็นค่านิยมที่นักเรียนชาย กับนักเรียนหญิงมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .๐๐๑ กล่าวคือ นักเรียนหญิงมีความเห็นว่าการเลือกอาชีพนั้นความต้องการของประเทศเป็นเกณฑ์ที่สำคัญมาก แต่สำหรับนักเรียนชายกลับเห็นว่า การทำงานกับวัตถุเป็นเกณฑ์ที่สำคัญมากกว่า ผลการวิจัยแสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๐๕ ระหว่างนักเรียนหญิงและนักเรียนชายของค่านิยมทางอาชีพอีก ๔ ข้อ คือ ความเหมาะสมกับความรู้ที่ไ้เรียนมา การได้รับชื่อเสียงและเกียรติยศ การมีเวลาสนใจสิ่งอื่นและงานอดิเรก การมีสถานที่และสิ่งแวดล้อมดี และการมีอาชีพที่สุจริต เมื่อพิจารณาอย่างละเอียดจะเห็นได้ชัดกันว่า นักเรียนหญิงแสดงทัศนะว่า ความเหมาะสมกับความรู้ที่ไ้เรียนมา การได้รับชื่อเสียงและเกียรติยศ การมีสถานที่และสิ่งแวดล้อมดี และการมีอาชีพที่สุจริต เป็นหลักเกณฑ์สำคัญในการเลือกอาชีพ แต่นักเรียนชายกลับแสดงทัศนะว่า การมีเวลาสนใจสิ่งอื่นและงานอดิเรกเป็นหลักเกณฑ์ที่สำคัญในการเลือกอาชีพมากกว่าที่นักเรียนหญิงคิด นอกจากนี้ นักเรียนหญิงและนักเรียนชายยังมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ ในเรื่องเกี่ยวกับความมีเกียรติ อาชีพที่ไม่ไกลบ้านการคมนาคมสะดวก ความเหมาะสมกับบุคลิกภาพและลักษณะนิสัย การไม่สิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายมาก การหารายได้

พิเศษและการ เป็นผู้นำคนอื่น นักเรียนหญิงยังได้แสดงทัศนะว่า ค่านิยมทางอาชีพดังกล่าวมีความสำคัญในการเลือกอาชีพมากกว่าที่นักเรียนชายคิด

นอกเหนือไปจากความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างตัวแทนประชากรทั้งสองกลุ่มของค่านิยมทางอาชีพดังกล่าวแล้ว จะเห็นว่า ส่วนใหญ่นักเรียนหญิงและนักเรียนชายแสดงทัศนะที่แตกต่างกัน แต่ความแตกต่างนั้นไม่มีนัยสำคัญ ค่านิยมทางอาชีพเหล่านั้นได้แก่ การมีวันหยุดมาก การไม่ต้องรับผิดชอบ ความก้าวหน้าและการทำงานตามกำหนดเวลา เป็นต้น.

ตารางที่ ๔ ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของค่านิยมทางอาชีพระหว่าง
นักเรียนชายและนักเรียนหญิง

ค่านิยมทางอาชีพ	นักเรียนชาย (N=150)		นักเรียนหญิง (N=150)		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
๑๑. ทำงานกับวัตถุ	๑.๙๑	๑.๐๙	๑.๓๘	๑.๐๑	๘.๐๕๐***
๑๒. ความต้องการของประเทศ	๒.๕๘	๐.๙๑	๒.๙๘	๐.๘๕	๓.๕๓๖***
๑๓. เหมาะสมกับความรู้ที่เรียนมา	๒.๕๙	๐.๙๖	๒.๙๙	๐.๒๙	๒.๕๓๘**
๑๔. ใฝ่รับชื่อเสียงและเกียรติยศ	๒.๑๘	๐.๘๕	๒.๖๖	๐.๘๕	๒.๙๙๐**
๑๕. มีเวลาสนใจสิ่งอื่นและงานอดิเรก	๑.๘๘	๐.๘๑	๑.๖๓	๐.๘๓	๒.๙๓๖**
๑๖. สถานที่และสิ่งแวดล้อม	๒.๑๐	๐.๘๘	๒.๓๖	๐.๘๘	๒.๖๖๘**
๑๗. อาชีพที่สุจริต	๒.๘๙	๐.๘๒	๒.๕๕	๐.๒๕	๒.๐๒๐**
๑๘. มีเกียรติ	๑.๖๕	๑.๐๘	๑.๘๓	๑.๐๓	๑.๕๘๘*
๑๙. ไม่ไกลบ้านการคมนาคมสะดวก	๑.๙๖	๑.๐๕	๑.๕๘	๑.๘๘	๑.๕๙๓*
๑๑๐. เหมาะสมกับบุคลิกภาพและลักษณะนิสัย	๒.๘๘	๐.๖๘	๒.๖๒	๐.๕๕	๑.๕๓๘*
๑๑๑. ไปสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายมาก	๑.๘๒	๐.๘๙	๒.๑๓	๐.๘๑	๑.๕๐๓*
๑๑๒. สามารถหารายได้พิเศษ	๑.๘๕	๐.๘๘	๒.๐๕	๐.๘๘	๑.๘๙๓*
๑๑๓. เป็นผู้นำคนอื่น	๑.๖๐	๑.๐๑	๑.๙๘	๐.๘๘	๑.๖๕๐*
๑๑๔. มีวันหยุดมาก	๑.๐๘	๐.๙๙	๑.๐๓	๐.๖๕	๐.๖๓๐
๑๑๕. ทำงานตามกำหนดเวลา	๑.๙๓	๐.๘๖	๑.๕๒	๑.๓๘	๑.๕๙๘
๑๑๖. ไม่จำเจจนเกิดความเบื่อหน่าย	๑.๕๖	๑.๐๖	๑.๖๑	๑.๐๘	๐.๓๘๑
๑๑๗. มีประสบการณ์ในการทำงาน	๒.๐๘	๐.๘๙	๒.๑๕	๐.๘๘	๐.๖๙๘
๑๑๘. ศึกษากับคน	๒.๐๓	๑.๘๖	๒.๐๙	๐.๖๓	๐.๘๖๘
๑๑๙. ระบบการทำงานดี	๒.๓๘	๐.๘๐	๒.๓๓	๐.๘๘	๐.๕๖๖
๑๒๐. ไม่ควรรับผิดชอบ	๑.๘๕	๐.๘๘	๑.๕๘	๑.๐๙	๑.๑๓๘

*** P < .๐๐๑
** P < .๐๐๕
* P < .๐๕

ตารางที่ ๔ (ต่อ)

ค่านิยมทางอาชีพ	นักเรียนชาย (N = 150)		นักเรียนหญิง (N = 150)		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
	๒๑. มีสวัสดิการดี	๑.๘๘	๐.๘๘	๑.๘๓	
๒๒. สามารถเป็นหัวหน้าใหญ่	๑.๘๖	๑.๐๑	๑.๘๗	๑.๐๒	๐.๐๕๗
๒๓. ใ้ช้ความคิดสร้างสรรค์	๑.๘๘	๐.๘๖	๑.๘๖	๐.๘๗	๐.๒๒๗
๒๔. ไม่ทอ้งใช้ความคิด	๐.๗๖	๐.๘๕	๐.๘๒	๐.๘๓	๐.๖๑๘
๒๕. มีโอกาสศึกษาต่อ	๒.๕๘	๐.๕๘	๒.๖๑	๐.๖๗	๐.๘๗๑
๒๖. มีโอกาสแสดงความคิดเห็น	๒.๓๘	๐.๗๒	๒.๔๘	๐.๖๖	๐.๖๗๐
๒๗. ยู่รวมงานเป็นที่พอใจ	๒.๐๗	๐.๘๘	๒.๑๘	๐.๓๑	๑.๘๐๑
๒๘. ผู้บังคับบัญชาเป็นนักบริหารที่ดี	๒.๖๒	๐.๕๗	๒.๕๘	๐.๖๕	๑.๓๒๘
๒๙. โค้ปรับปรุ้งทักษะในการทำงาน	๒.๘๓	๐.๖๖	๒.๘๗	๐.๖๐	๐.๒๗๘
๓๐. มีความสบายใจในการทำงาน	๒.๓๕	๐.๘๐	๒.๓๑	๐.๘๖	๐.๘๒๐
๓๑. อาชีพที่น่าสนใจ	๒.๑๐	๐.๘๑	๑.๘๕	๐.๘๖	๐.๕๖๐
๓๒. มีเวลาเหลือสำหรับครอบครัว	๒.๑๘	๐.๕๓	๒.๑๕	๐.๗๗	๐.๕๒๒
๓๓. ความมั่นคงของอาชีพ	๒.๖๕	๐.๕๘	๒.๖๗	๐.๖๓	๐.๒๘๘
๓๔. รายได้ดี	๒.๓๖	๐.๗๗	๒.๔๘	๐.๓๘	๐.๘๑๗
๓๕. เป็นผู้นำ	๑.๗๕	๑.๒๒	๑.๖๕	๐.๘๕	๐.๗๘๑
๓๖. ไ้ช่วยเหลือผู้อื่น	๒.๐๖	๐.๗๐	๒.๑๓	๐.๗๖	๐.๗๘๐
๓๗. มีอิสระในการทำงาน	๑.๗๕	๑.๐๐	๑.๖๘	๐.๘๕	๐.๕๓๒
๓๘. มีโอกาสเ้เกินทาง	๑.๑๘	๐.๘๕	๑.๑๗	๐.๘๘	๐.๓๑๓
๓๙. ก้าวหน้าเร็ว	๒.๕๖	๐.๗๒	๒.๕๓	๐.๖๐	๐.๘๕๘
๔๐. ไ้ผ่จูงกันและเส้ียง	๑.๒๓	๑.๐๗	๑.๑๑	๑.๑๒	๐.๘๕๒

๒) ความสัมพันธ์ระหว่างระดับสติปัญญาของนักเรียนกับค่านิยมทางอาชีพ
ของนักเรียน

เป็นที่น่าสนใจว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างระดับสติปัญญาของนักเรียนกับค่านิยมทางอาชีพของนักเรียน ส่วนใหญ่มีค่าน้อยมาก และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ก็ยังปรากฏว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างระดับสติปัญญากับการมีบุคลิกบ่งชี้บ่งชี้ความเป็นนักบริหารที่ดีและอาชีพที่สุจริต มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ และเป็นไปในทางบวก แสดงว่านักเรียนที่มีระดับสติปัญญาสูง เห็นว่า ค่านิยมดังกล่าวไม่มีความสำคัญในการเลือกอาชีพ นอกจากนี้ ยังปรากฏว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทางบวกระหว่างระดับสติปัญญา กับค่านิยมทางอาชีพเกี่ยวกับความสบายใจในการทำงาน และการมีอิสระในการทำงาน มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ จึงอาจสรุปได้ว่านักเรียนที่มีระดับสติปัญญาสูง เห็นว่า ค่านิยมดังกล่าว มีความสำคัญมากในการเลือกอาชีพ แต่นักเรียนที่มีระดับสติปัญญาต่ำ กลับคิดว่าสิ่งเหล่านั้นไม่มีความสำคัญในการเลือกอาชีพ และอีกประการหนึ่ง คือ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างระดับสติปัญญา กับอาชีพที่น่าสนใจ มีนัยสำคัญทางลบที่ระดับ .๐๕ เช่นกัน อาจสรุปได้ว่านักเรียนที่มีระดับสติปัญญาสูง ไม่เห็นความสำคัญของอาชีพที่น่าสนใจในการเลือกอาชีพ แต่นักเรียนที่มีระดับสติปัญญาต่ำ เห็นความสำคัญของค่านิยมข้อนี้ (ดูตารางที่ ๕)

ตารางที่ ๕ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างระดับสติปัญญาของนักเรียนกับค่านิยมทางอาชีพของนักเรียน

ค่านิยมทางอาชีพ	r (N=300)	ค่านิยมทางอาชีพ	r (N=300)
๑) ผู้บังคับบัญชาเป็นนักบริหารที่ดี	.๑๕๔ **	๒๑) ใช้ความคิดสร้างสรรค์	.๑๘๕
๒) อาชีพที่สุจริต	.๒๑๐ **	๒๒) ไม่ต้องใช้ความคิด	.๑๘๒
๓) มีความสบายใจในการทำงาน	.๑๒๑ *	๒๓) มีโอกาสศึกษาต่อ	.๑๓๗
๔) อาชีพที่น่าสนใจ	-.๑๓๑ *	๒๔) มีโอกาสแสดงความคิดเห็น	.๑๖๕
๕) มีอิสระในการทำงาน	.๑๓๘ *	๒๕) ผู้ร่วมงานเป็นที่พอใจ	.๑๘๖
๖) มีวันหยุดมาก	-.๑๘๕	๒๖) ได้ปรับปรุงทักษะในการทำงาน	.๑๒๖
๗) ทำงานตามกำหนดเวลา	-.๑๕๕	๒๗) มีเวลาเหลือสำหรับครอบครัว	.๑๕๓
๘) ไม่จำเป็นเกิดความเบื่อหน่าย	-.๑๘๖	๒๘) ได้รับความเสี่ยงและเกียรติยศ	.๑๐๐
๙) ความต้องการของประเทศ	-.๑๒๕	๒๙) ความมั่นคงของอาชีพ	.๑๖๒
๑๐) ไม่สิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายมาก	-.๑๒๕	๓๐) มีเกียรติ	.๑๗๓
๑๑) มีประสบการณ์ในการทำงาน	-.๑๐๓	๓๑) รายได้ดี	.๑๘๕
๑๒) ทำงานกับวัตถุ	.๑๓๒	๓๒) เป็นผู้นำ	.๑๘๕
๑๓) ศึกษากับคน	-.๑๕๖	๓๓) มีเวลาสนใจสิ่งอื่นและงานอดิเรก	.๑๕๗
๑๔) เป็นผู้นำคนอื่น	-.๑๘๐	๓๔) ได้ช่วยเหลือผู้อื่น	.๑๗๕
๑๕) มีระเบียบในการทำงาน	.๑๗๐	๓๕) ไม่ไกลบ้านการคมนาคมสะดวก	.๑๕๘
๑๖) สามารถหารายได้พิเศษ	.๑๐๕	๓๖) มีโอกาสเดินทาง	.๑๒๑
๑๗) ไม่ต้องรับผิดชอบ	.๑๐๖	๓๗) สถานที่และสิ่งแวดล้อมดี	-.๑๘๘
๑๘) มีสวัสดิการดี	-.๑๐๕	๓๘) ก้าวหน้าเร็ว	.๑๘๗
๑๙) เหมาะสมกับความรู้ที่เรียนมา	.๑๑๓	๓๙) เหมาะสมกับบุคลิกภาพ, ลักษณะนิสัย	.๑๖๓
๒๐) สามารถเป็นหัวหน้าใหญ่	.๑๖๕	๔๐) ใฝ่จรรยาและเสีย	.๑๕๕

** P < .๐๑
* P < .๐๕

๓) ความสัมพันธ์ระหว่างระดับอาชีพของบิคารมารคากับค่านิยมทางอาชีพของนักเรียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล (ดูตารางที่ ๑๐) ปรากฏว่าความสัมพันธ์สหสัมพันธ์ระหว่างระดับอาชีพของบิคารมารคากับค่านิยมทางอาชีพของนักเรียนที่มีนัยสำคัญมีบางข้อ ได้แก่ การมีอิสระในการทำงาน มีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทางบวกกับระดับอาชีพของบิคารมารคอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ ซึ่งแสดงว่านักเรียนที่มีบิคารมารคมีอาชีพในระดับสูง เห็นว่าความมีอิสระในการทำงานมีความสำคัญต่อการเลือกอาชีพเป็นอย่างมาก และในทางตรงข้ามนักเรียนที่มีบิคารมารคมีอาชีพในระดับต่ำ จะเห็นว่าค่านิยมดังกล่าวไม่มีความสำคัญในการเลือกอาชีพ นอกจากนี้ ผลการวิจัยแสดงว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทางลบระหว่างระดับอาชีพของบิคารมารคกับการมีโอกาสศึกษาต่อและการได้ช่วยเหลือผู้อื่น มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ เช่นกัน สรุปได้ว่าในการเลือกอาชีพนักเรียนที่มีบิคารมารคมีอาชีพในระดับสูงไม่เห็นความสำคัญของการมีโอกาสศึกษาต่อกับการได้ช่วยเหลือผู้อื่น แต่นักเรียนที่มีบิคารมารคมีอาชีพในระดับต่ำเห็นความสำคัญของค่านิยมดังกล่าวนี้ โดยทั่วไปจะเห็นว่าความสัมพันธ์สหสัมพันธ์ระหว่างระดับสติปัญญา กับค่านิยมทางอาชีพเป็นไปในทางลบ และถึงแม้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ดังกล่าวจะไม่มีความสำคัญ แต่ก็มีบางข้อที่แสดงแนวโน้มว่าผู้ที่มาจากครอบครัวที่มีระดับอาชีพแตกต่างกันมีความเห็นขัดแย้งกันเกี่ยวกับเกณฑ์ที่ใช้ในการเลือกอาชีพ เกณฑ์ดังกล่าวได้แก่ การไม่ชอบรับผิดชอบ การไม่ต้องใช้ความคิด อาชีพที่สุจริต การมีรายได้ดี ผจญภัยและเสี่ยง เป็นต้น.

ตารางที่ ๑๐ ความสัมพันธ์สัมพันธ์ระหว่างระดับอาชีพของบิดามารดากับ
ค่านิยมทางอาชีพของนักเรียน

ค่านิยมทางอาชีพ	(N = 135)	ค่านิยมทางอาชีพ	(N = 135)
๑) มีโอกาสศึกษาต่อ	-.๑๓๑**	๒๑) มีโอกาสแสดงความคิดเห็น	.๐๑๕
๒) ใฝ่หาช่วยเหลือผู้อื่น	-.๒๓๔**	๒๒) ทุ่มเทงานเป็นที่พอใจ	.๐๒๔
๓) มีอิสระในการทำงาน	.๒๔๓**	๒๓) ภูมิใจกับวิชาชีพเป็นนักบริหารที่ดี	.๐๒๒
๔) มีวันหยุดมาก	-.๐๓๒	๒๔) ใฝ่ปรับปรุงทักษะในการทำงาน	-.๑๐๑
๕) ทำงานตามกำหนดเวลา	.๐๑๖	๒๕) อาชีพที่สุจริต	-.๑๑๔
๖) ไม่จำเจจนเกิดความเบื่อหน่าย	.๐๓๒	๒๖) มีความสบายใจในการทำงาน	-.๐๓๖
๗) ความต้องการของประเทศ	-.๐๔๒	๒๗) อาชีพที่น่าสนใจ	.๐๔๑
๘) ไม่สิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายมาก	.๐๓๔	๒๘) มีเวลาเหลือสำหรับครอบครัว	-.๐๔๔
๙) มีประสิทธิภาพในการทำงาน	-.๐๕๔	๒๙) ใฝ่รู้ชื่อเสียงและเกียรติยศ	.๐๒๔
๑๐) ทำงานกับวัตถุ	.๑๑๐	๓๐) ความมั่นคงของอาชีพ	-.๐๕๕
๑๑) ศึกษากับคน	.๐๑๖	๓๑) มีเกียรติ	-.๐๕๔
๑๒) เป็นผู้แนะนำคนอื่น	.๑๐๖	๓๒) รายได้ดี	-.๑๑๕
๑๓) ระบบการทำงานดี	-.๐๒๔	๓๓) ใฝ่เป็นผู้นำ	-.๐๐๔
๑๔) สามารถหารายได้พิเศษ	.๐๓๑	๓๔) มีเวลาสนใจสิ่งอื่นและงานอดิเรก	-.๐๖๔
๑๕) ไม่ต้องรับผิดชอบ	-.๑๔๖	๓๕) ไม่ไกลบ้านการคมนาคมสะดวก	-.๐๔๓
๑๖) มีสวัสดิการดี	-.๐๐๔	๓๖) มีโอกาสเดินทาง	-.๐๔๔
๑๗) เหมาะสมกับความรู้ที่เรียนมา	-.๐๔๒	๓๗) สถานที่และสิ่งแวดล้อมดี	-.๐๑๐
๑๘) สามารถเป็นหัวหน้าใหญ่	.๐๕๕	๓๘) ก้าวหน้าเร็ว	.๑๒๐
๑๙) ใฝ่หาความคิดสร้างสรรค์	.๑๑๒	๓๙) เหมาะสมกับบุคลิกภาพ, ลักษณะนิสัย	-.๐๖๕
๒๐) ไม่ต้องใฝ่หาความคิด	-.๑๖๒	๔๐) ใฝ่เจริญภัยและเสียง	-.๑๓๔

๔) ความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมทางอาชีพของนักเรียนกับค่านิยมทางอาชีพของบิดามารดา

ความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมทางอาชีพของนักเรียนกับค่านิยมทางอาชีพของบิดามารดาทั้งปรากฏในตารางที่ ๑๑ นั้น ส่วนมากมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ และ .๐๕ แสดงว่าบิดามารดาและบุตรมีความเห็นพ้องกันเกี่ยวกับเกณฑ์ในการเลือกอาชีพ เช่น งานที่ไม่จำเจจนเกิดความเบื่อหน่าย ความต้องการของประเทศ การไม่สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย การมีประสบการณ์ในการทำงาน การไม่คงรับผิดชอบ การมีผู้ร่วมงานเป็นที่พอใจ อาชีพที่น่าสนใจ การได้รับชื่อเสียงและเกียรติยศ การมีเวลาเหลือสำหรับสนใจสิ่งอื่นและงานอดิเรก การได้ช่วยเหลือผู้อื่นและการมีอิสระในการทำงาน สำหรับค่านิยมดังกล่าวนี้ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดา กับบุตรมีนัยสำคัญทางบวกที่ระดับ .๐๑ ส่วนค่านิยมอีกบางข้อ ได้แก่การทำงานกับวัตถุ การมีระบบของการทำงานที่ ความสามารถเป็นหัวหน้าใหญ่และการมีเวลาเหลือสำหรับครอบครัว ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแทนประชากรทั้งสองกลุ่มมีนัยสำคัญทางบวกที่ระดับ .๐๕ แต่บิดามารดา กับบุตรมีความเห็นขัดแย้งกันเกี่ยวกับความสำคัญของเกณฑ์ในการเลือกอาชีพบางข้อ ซึ่งได้แก่ การใช้ความคิดสร้างสรรค์และการมีโอกาสศึกษาต่อ ทั้งนี้ เพราะในข้อดังกล่าวค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแทนประชากรทั้งสองกลุ่มมีนัยสำคัญทางลบที่ระดับ .๐๑ ส่วนการมีสวัสดิการก็ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแทนประชากรทั้งสองกลุ่มเป็นไปในทางลบ และมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕

ตารางที่ ๑๑ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมทางอาชีพของนักเรียน
กับค่านิยมทางอาชีพของบิดามารดา

ค่านิยมทางอาชีพ	r (N=152)	ค่านิยมทางอาชีพ	r (N=152)
๑) ไม่จำเจจนเกิดความเบื่อหน่าย	.๓๐๗**	๒๑) ติดต่อกับคนอื่น	.๐๘๘
๒) ความต้องการของประเทศ	.๓๑๘**	๒๒) เป็นผู้แนะนำคนอื่น	.๐๖๘
๓) ไม่สิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายมาก	.๒๑๑**	๒๓) สามารถหารายได้พิเศษ	.๐๑๒
๔) มีประสบการณ์ในการทำงาน	.๘๒๕**	๒๔) เหมาะสมกับความรู้ที่เรียนมา	.๐๘๘
๕) ไม่ต้องรับผิดชอบ	.๒๑๐**	๒๕) ไม่ต้องใช้ความคิด	.๐๒๘
๖) ใช้ความคิดสร้างสรรค์	-.๒๒๗**	๒๖) มีโอกาสให้แสดงความคิดเห็น	.๐๘๒
๗) มีโอกาสศึกษาต่อ	-.๘๘๓**	๒๗) ผู้บังคับบัญชาเป็นนักบริหารที่ดี	.๑๕๑
๘) ผู้ร่วมงานเป็นที่พอใจ	.๒๕๕**	๒๘) ใฝ่ปรับปรุงทักษะในการทำงาน	.๑๘๗
๘) อาชีพที่น่าสนใจ	.๒๗๕**	๒๙) อาชีพที่สุจริต	.๑๓๐
๑๐) ใฝ่รับชื่อเสียงและเกียรติยศ	.๒๒๒**	๓๐) มีความสบายใจในการทำงาน	.๐๗๗
๑๑) มีเวลาสนใจสิ่งอื่นและงานอดิเรก	.๒๘๒**	๓๑) ความมั่นคงของอาชีพ	-.๑๕๓
๑๒) ใฝ่ช่วยเหลือผู้อื่น	.๒๗๘**	๓๒) มีเกียรติ	.๐๗๗
๑๓) มีอิสระในการทำงาน	.๒๐๕**	๓๓) รายได้ดี	.๑๐๕
๑๔) ทำงานตามกำหนดเวลา	.๑๕๘*	๓๔) เป็นผู้นำ	.๑๐๓
๑๕) ทำงานกับวัตถุ	.๑๘๐*	๓๕) ไม่ไกลบ้านการคมนาคมสะดวก	.๐๒๘
๑๖) ระบบการทำงานดี	.๑๗๘*	๓๖) มีโอกาสเดินทาง	.๐๘๘
๑๗) มีสวัสดิการดี	-.๑๗๒*	๓๗) สถานที่และสิ่งแวดล้อมดี	.๑๐๘
๑๘) สามารถเป็นหัวหน้าใหญ่	.๑๘๘*	๓๘) ก้าวหน้าเร็ว	.๐๒๘
๑๘) มีเวลาเหลือสำหรับครอบครัว	.๑๖๗*	๓๙) เหมาะกับบุคลิกภาพ, ลักษณะนิสัย	.๐๘๓
๒๐) มีวันหยุดมาก	.๑๐๐	๔๐) ใฝ่จรรยาและเสีย	.๐๘๒

** P < .๐๑

* P < .๐๕

ตารางที่ ๑๒ การเปรียบเทียบความสำคัญของค่านิยมในการเลือกอาชีพของ
นักเรียนและบุคลากร

	สำคัญมากที่สุด				ไม่สำคัญเลย			
	นักเรียน		บุคลากร		นักเรียน		บุคลากร	
	N	%	N	%	N	%	N	%
๑) มีวันหยุดมาก	๒	๐.๖๗	-	-	๓๕	๑๑.๖๗	๑๓	๔.๕๕
๒) ทำงานตามกำหนดเวลา	-	-	๔	๒.๖๘	๔	๑.๓๓	-	-
๓) ไม่จำเจจนเกิดความเบื่อหน่าย	๒	๐.๖๗	-	-	๖	๒.๐๐	๔	๒.๖๓
๔) ความต้องการของประเทศ	๒๔	๘.๓๓	๑๕	๘.๘๗	-	-	-	-
๕) ไม่สิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายมาก	๓	๑.๐๐	๔	๒.๖๓	๓	๑.๐๐	๒	๑.๓๑
๖) มีประสบการณ์ในการทำงาน	๔	๑.๓๓	๕	๓.๒๘	๓	๑.๐๐	๒	๑.๓๑
๗) ทำงานกับวัตถุ	๖	๒.๐๐	๑	๐.๖๖	๗	๒.๓๓	๕	๕.๕๒
๘) ติดต่อกับคน	๑	๐.๓๓	๒	๑.๓๑	-	-	๓	๑.๕๗
๙) เป็นผู้นำคนอื่น	๓	๑.๐๐	-	-	๑๒	๔.๐๐	๓	๑.๕๗
๑๐) ระบบการทำงานดี	๕	๑.๖๗	๒	๑.๓๑	-	-	๑	๐.๖๖
๑๑) มีรายได้พิเศษ	๕	๑.๖๗	๓	๑.๕๗	๕	๑.๖๗	๒	๑.๓๑
๑๒) ไม่ค่อยรับผิดชอบ	๔	๑.๓๓	๑	๐.๖๖	๖	๒.๐๐	๕	๓.๒๘
๑๓) มีสวัสดิการดี	๑	๐.๓๓	๓	๑.๕๗	๓	๑.๐๐	-	-
๑๔) เหมาะสมกับความรู้	๒๔	๘.๐๐	๑๔	๘.๒๑	-	-	๑	๐.๖๖
๑๕) สามารถเป็นหัวหน้าใหญ่	๔	๑.๓๓	๒	๑.๓๑	๑๑	๓.๖๗	๒	๑.๓๑
๑๖) ใช้ความคิดสร้างสรรค์	๖	๒.๐๐	-	-	๔	๑.๓๓	๑	๐.๖๖
๑๗) ไม่ค่อยใช้ความคิด	๒	๐.๖๗	๑	๐.๖๖	๓๐	๑๐.๐๐	๑๓	๘.๕๕
๑๘) มีโอกาสศึกษาค้นคว้า	๔	๒.๖๗	-	-	๑	๐.๓๓	๑	๐.๖๖
๑๙) มีโอกาสแสดงความคิดเห็น	๔	๑.๖๗	-	-	๑	๐.๓๓	-	-
๒๐) ผู้ร่วมงานเป็นที่พอใจ	๓	๑.๐๐	๑	๐.๖๖	๕	๑.๖๗	๑	๐.๖๖

ตารางที่ ๑๒ (ต่อ)

ค่านิยมทางอาชีพ	สำคัญมากที่สุด				ไม่สำคัญเลย			
	นักเรียน		บิกามารกา		นักเรียน		บิกามารกา	
	น	%	น	%	น	%	น	%
๒๑) ผู้บังคับบัญชาเป็นนักบริหารที่ดี	๓	๒.๓๓	๔	๒.๖๓	-	-	๒	๑.๓๑
๒๒) ใ้ปรับปรุงทักษะในการทำงาน	-	-	๑	๐.๖๖	-	-	-	-
๒๓) อาชีพที่สุจริต	๒๕	๒๓.๐๐	๔๒	๒๗.๖๓	๒	๐.๖๗	๔๒	๒๗.๖๓
๒๔) มีความสบายใจในการทำงาน	๔	๑.๓๓	-	-	-	-	-	-
๒๕) อาชีพที่น่าสนใจ	-	-	-	-	๓	๑.๐๐	-	-
๒๖) มีเวลาเหลือสำหรับครอบครัว	๒	๐.๖๗	-	-	๑	๐.๓๓	-	-
๒๗) ใ้รับชื่อเสียงและเกียรติยศ	๑๑	๓.๖๗	๖	๓.๕๔	๓	๑.๐๐	-	-
๒๘) ความมั่นคงของอาชีพ	๒๕	๕.๓๓	๑๐	๖.๕๔	๑	๐.๓๓	-	-
๒๙) มีเกียรติ	-	-	-	-	๑๒	๔.๐๐	๔	๒.๖๓
๓๐) รายได้ดี	๑๑	๓.๖๗	๗	๔.๖๐	๔	๑.๓๓	-	-
๓๑) เป็นผู้นำ	๔	๑.๓๓	-	-	๖	๒.๐๐	๔	๒.๖๓
๓๒) มีเวลาสนใจสิ่งอื่นและงานอดิเรก	๑	๐.๓๓	-	-	๓	๑.๐๐	๒	๑.๓๑
๓๓) ใ้ช่วยเหลือผู้อื่น	๕	๑.๖๗	๑	๐.๖๖	-	-	๑	๐.๖๖
๓๔) มีอิสระในการทำงาน	๖	๒.๐๐	๓	๑.๕๗	๕	๑.๖๗	๕	๓.๒๕
๓๕) ไม่ไกลบ้านการคมนาคมสะดวก	๑	๐.๓๓	-	-	๗	๒.๓๓	-	-
๓๖) มีโอกาสส่งเสริมทาง	๓	๑.๐๐	๑	๐.๖๖	๑๐	๓.๓๓	๗	๔.๖๐
๓๗) สถานที่และสิ่งแวดล้อมดี	๒	๐.๖๗	๑	๐.๖๖	๒	๐.๖๗	-	-
๓๘) ก้าวหน้าเร็ว	๓	๑.๐๐	๑	๐.๖๖	-	-	-	-
๓๙) เหมาะสมกับบุคลิกภาพ, ลักษณะนิสัย	๕	๓.๐๐	๔	๒.๖๓	๑	๐.๓๓	-	-
๔๐) ใ้เผชิญภัยและเสี่ยง	-	-	-	-	๓๗	๑๒.๓๓	๓๗	๒๔.๓๔
ไม่ระบุ	๑๔	๖.๐๐	๑๓	๘.๕๔	๖๗	๒๒.๓๓	๒๗	๑๗.๖๖

จากการให้บิกามารคาและนักเรียนเลือกค่านิยมข้อที่คิดว่าสำคัญมากที่สุดและไม่สำคัญเลยในการเลือกอาชีพอย่างละหนึ่งข้อ ปรากฏว่าส่วนใหญ่แล้วทั้งบิกามารคาและนักเรียนมีความเห็นตรงกันเกี่ยวกับความสำคัญของค่านิยมในการเลือกอาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยที่แสดงไว้ในตารางที่ ๑๑ แสดงว่ามีความสัมพันธ์ในการเลือกค่านิยมทางอาชีพระหว่างนักเรียนและบิกามารคา ตารางที่ ๑๒ จะเห็นว่า ทั้งนักเรียนและบิกามารคาเลือกอาชีพที่สุจริตสำคัญมากเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ อาชีพที่ประเทศชาติต้องการ สำหรับกลุ่มนักเรียนเลือกความมั่นคงของอาชีพเป็นอันดับสองควย อาชีพที่เหมาะสมกับความรู้ที่ใ้เรียนมาสำคัญ เป็นอันดับที่สาม สำหรับคนอื่น ๆ ก็มีลำดับใกล้เคียงกัน ทางค่านิยมที่ไม่สำคัญเลยปรากฏว่า อาชีพที่ใ้คนจู้ญภัยและเสี่ยงไม่สำคัญ เป็นอันดับแรก อาชีพที่มีวันหยุดมากและอาชีพที่ไม่ต้องใ้ไขความคิไม่สำคัญอันดับที่สามตามลำดับ.